

Ročník 2007

Sbírka instrukcí a sdělení

MINISTERSTVA SPRAVEDLNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 6

Rozeslána dne 21. září 2007

Cena 33,- Kč

OBSAH:

25. I n s t r u k c e Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. srpna 2007, č. j. 66/2004-MO-J/155, o postupu soudů ve styku se členskými státy evropské unie ve věcech trestních

25

Instrukce

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 24. srpna 2007, č. j. 66/2004-MO-J/155

**o postupu soudů ve styku se členskými státy evropské unie
ve věcech trestních**

Ministerstvo spravedlnosti stanoví:

**ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ ČÁST**

§ 1

Účel instrukce

(1) Tato instrukce je metodickou pomůckou upřesňující postup soudů při úkonech souvisejících s aplikací ustanovení zejména hlavy dvacáté páté trestního řádu, která provádějí závazky České republiky vyplývající z jejího členství v Evropské unii, a ustanovení příslušných vyhlášených mezinárodních smluv, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána (dále jen „mezinárodní smlouvy“), ve vztahu k členským státům Evropské unie (dále jen „členské státy“) a, kde je to dále uvedeno, též dalším státům.

(2) Pokud není v této instrukci stanoveno jinak, použijí se ustanovení instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 23. února 2005, č. j. 81/2002-MO-J/142, o postupu soudů ve styku s cizinou ve věcech trestních, která byla publikována pod č. 14/2006 Sbirky instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti.

§ 2

Způsob styku s orgány Evropské unie

(1) Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce (§ 9a trestního řádu), jakož i související korespondenci, soud podává Soudnímu dvoru prostřednictvím kanceláře Soudního dvora na adrese: Bd Konrad Adenauer, L-2925 Luxembourg, tel. +352 43 03.1, fax: +352 43 37 66, e-mail: ECJ.Registry@curia.europa.eu.

(2) Je-li třeba požádat některý z orgánů, úřadů nebo agentur Evropské unie (dále jen „orgán Evropské unie“) o souhlas s trestním stíháním či výkonem trestu nebo ochranného opatření vůči osobě požívající výsad a imunit podle mezinárodního práva, soud zašle takovou žádost příslušnému orgánu Evropské unie prostřednictvím Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii v Bruselu (dále jen „Stálé zastoupení v Bruselu“). Písemnosti určené Stálému zastoupení v Bruselu soud zašle prostřednictvím podatelny Ministerstva zahraničních věcí tak, že jako adresu uvede: Ministerstvo zahraničních věcí, podatelna pro SZ Brusel, Loretánské náměstí 5, 118 00 Praha 1.

(3) Podání určené orgánu Evropské unie soud neopatřuje překladem do cizího jazyka, neboť český jazyk je jedním z úředních jazyků Evropské unie.

§ 3

Evropská soudní síť v trestních věcech

(1) Pro neformální styk s orgány dožádaných členských států (např. předjednání žádostí o právní pomoc atp.) lze

využít kontaktních bodů Evropské soudní sítě v trestních věcech¹⁾, kterými jsou též někteří pracovníci mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“).

(2) K vyhledávání kontaktních údajů příslušných justičních orgánů členských států a jiných informací lze použít „Atlas“ a další databáze dostupné na internetových stránkách Evropské soudní sítě v trestních věcech (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu/>). Heslo, jež je vyžadováno pro přístup k některým informacím, sdělí soudu ministerstvo.

§ 4

Schengenská spolupráce

(1) Závaznost ustanovení Úmluvy podepsané dne 19. června 1990 v Schengenu mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím k provedení dohody podepsané dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen „Schengenská prováděcí úmluva“) vyplývá pro Českou republiku z čl. 3 odst. 1 Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, který je nedílnou součástí Smlouvy mezi Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Českou republikou, Estonskou republikou, Kyprskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Polskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii z 16. dubna 2003 (č. 44/2004 Sb. m. s.).

(2) V českém jazyce byla Schengenská prováděcí úmluva publikována ve svazku 02 Zvláštního vydání Úředního věstníku Evropské unie z roku 2004 (Úř. věst., Zvl. vyd. 2004, Kap. 19, sv. 02 (L 239, 22. 9. 2000, s. 19)). Text lze najít také na internetových stránkách Úředního věstníku Evropské unie (http://europa.eu.int/eur-lex/cs/dd/docs/2000/42000A0922_02_-CS.doc) a na internetových stránkách ministerstva v sekci „Mezinárodní vztahy - Mnohostranné vztahy“.

¹⁾ Společná akce ze dne 29. června 1998 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vytvoření Evropské soudní sítě (98/428/SVV); Text byl publikován v Úředním věstníku Evropské unie pod č. L 191, 7. 7. 1998.

(3) Ode dne přistoupení České republiky k Evropské unii (1. května 2004) jsou pro Českou republiku závazná a použitelná následující ustanovení Schengenské prováděcí úmluvy dotýkající se justiční spolupráce v trestních věcech: čl. 48 až 59, čl. 61 až 63, čl. 65 až 69 a čl. 73. Ostatní ustanovení vztahující se k justiční spolupráci v trestních věcech se stanou použitelnými na základě rozhodnutí Rady Evropské unie vydaného po konzultaci s Evropským parlamentem k datu, které bude v tomto rozhodnutí stanoveno. O rozhodnutí budou soudy informovány sdělením ve Sbírce instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti.

(4) Ustanovení Schengenské prováděcí úmluvy použitelná ode dne přistoupení České republiky k Evropské unii (odst. 3) lze aplikovat ve vztahu k členským státům s výjimkou Irska a ve vztahu k Norsku a Islandu (dále jen „státy zapojené do užší schengenské spolupráce“). O tom, vůči kterým státům zapojeným do užší schengenské spolupráce bude možné na základě rozhodnutí Rady Evropské unie aplikovat i ostatní ustanovení Schengenské prováděcí úmluvy (širší schengenská spolupráce), budou soudy informovány v souvislosti se sdělením o použitelnosti těchto ustanovení pro Českou republiku (odst. 3). O zapojení dalších států do schengenské spolupráce a míře jejich zapojení budou soudy informovány sdělením ve Sbírce instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti.

(5) Ustanovení čl. 49 písm. a) a čl. 52, 53 a 73 Schengenské prováděcí úmluvy (hlava III kapitola 2 - Vzájemná pomoc v trestních věcech) byla zrušena Úmluvou o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovanou Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii (č. 55/2006 Sb. m. s.), ve vztahu k členským státům, jež se staly její smluvní stranou. Čl. 50 Schengenské prováděcí úmluvy byl zrušen Protokolem k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaným Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii (č. 56/2006 Sb. m. s.), ve vztahu k členským státům, jež se staly jeho smluvní stranou. Hlava III kapitola 4 (Vydávání osob) Schengenské prováděcí úmluvy byla ve vztazích s členskými státy nahrazena Rámcovým rozhodnutím Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, uplatní se však v případech, kdy členské státy postupují na základě příslušných extradičních předpisů (§ 6, § 7, § 9 odst. 5, 6, 7 a 8).

(6) K Schengenskému informačnímu systému²⁾ jsou připojeny státy zapojené do užší schengenské spolupráce, s výjimkou Bulharska, Kypru, Rumunska a Velké Británie. O připojení dalších států budou soudy informovány sdělením ve Sbírce instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti.

§ 5

Doručování žádostí a výměna informací

Příslušným útvarem Policejního prezidia, prostřednictvím něhož lze v souladu s § 379 odst. 2 a 3 trestního řádu vyměňovat informace a písemnosti potřebné pro účely trestního řízení se státy připojenými k Schengenskému informačnímu systému (§ 4 odst. 6), je odbor mezinárodní policejní spolupráce, Národní centrála SIRENE (dále jen „SIRENE“). Písemnosti určené SIRENE zašle soud poštou na adresu: Policejní prezidium České republiky, P.O. Box

62/MPS, Strojnická 27, 170 89 Praha 7 nebo faxem na číslo 974 834 716 či elektronicky na adresu: sirene@mvcv.cz.

ČÁST DRUHÁ ZVLÁŠTNÍ ČÁST HLAVA I VYDÁVÁNÍ

§ 6

Právní úprava

(1) Základní vnitrostátní právní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 odst. 1, § 383 až § 402 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mnohostrannými mezinárodními smlouvami upravujícími vydávání mezi členskými státy jsou:

- Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v části 32/2004 Sb. m. s., dále v této části jen „Evropská úmluva“);
- Dotatkový protokol z 15. září 1975 k Evropské úmluvě (č. 29/1997 Sb.);
- Druhý dotatkový protokol ze 17. března 1978 k Evropské úmluvě (č. 30/1997 Sb.);
- Schengenská prováděcí úmluva (§ 4).

(3) Podmínky vydání se řídí následující zvláštní právní úpravou, která je obsažena v Schengenské prováděcí úmluvě:

- pro přerušení běhu promlčecí doby jsou rozhodující pouze předpisy dožadující smluvní strany (čl. 62 odst. 1 Schengenské prováděcí úmluvy);
- amnestie vyhlášená dožádanou smluvní stranou není překážkou vydání osoby, ledaže se na trestný čin vztahuje soudní pravomoc dožádané smluvní strany (čl. 62 odst. 2 Schengenské prováděcí úmluvy);
- vydání osoby nebrání skutečnost, že nebyl podán návrh na zahájení trestního řízení, nebo že chybí úřední zmocnění oprávnující ke stíhání, vyžadované pouze podle zákonů dožádané smluvní strany (čl. 62 odst. 3 Schengenské prováděcí úmluvy);
- vydání je možné i pro porušení právních předpisů v oblasti spotřebních daní, daně z přidané hodnoty a cel (čl. 63 ve spojení s čl. 50 odst. 1 Schengenské prováděcí úmluvy).

§ 7

Předběžná vazba

Ustanovení § 386 odst. 2 trestního řádu se uplatní ve vztahu ke státům připojeným k Schengenskému informačnímu systému (§ 4 odst. 6), a to členským státům, které v daném případě postupují na základě příslušných extradičních předpisů a nikoli na základě evropského zatýkacího rozkazu (§ 9 odst. 5, 6, 7 a 8), a státům, které evropský zatýkací rozkaz neuplatňují vůbec. Záznam v Schengenském informačním systému pořídí na základě zasláného mezinárodního zatýkacího rozkazu nebo evropského zatýkacího rozkazu SIRENE (§ 16). V případě zatčení osoby

²⁾ § 378a odst. 1 trestního řádu.

v některém z výše uvedených států je třeba neprodleně vydat mezinárodní zatýkácí rozkaz, pokud dosud ne-byl vydán, a postupovat v souladu s příslušnými extradičními předpisy.

HLAVA II EVROPSKÝ ZATÝKACÍ ROZKAZ

Díl první

Obecná ustanovení

§ 8

Právní úprava

(1) Základní vnitrostátní právní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 odst. 1, § 403 až § 421 trestního řádu a v ustanovení čl. II zákona č. 539/2004 Sb., ve znění čl. VIII zákona č. 253/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Při její aplikaci je nutno přihlídnout také k Rámcovému rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy³⁾.

(2) Oznámení České republiky generálnímu tajemníkovi Rady Evropy učiněné v souladu s čl. 28 odst. 3 Evropské úmluvy bylo publikováno jako sdělení Ministerstva zahraničních věcí pod č. 63/2006 Sb. m. s.

§ 9

Rozsah uplatnění evropského zatýkáčím rozkazu

(1) Vzájemně předávání osob na základě evropského zatýkáčím rozkazu provádějí k datu účinnosti této instrukce všechny členské státy. O případném rozšíření aplikace evropského zatýkáčím rozkazu ve vztahu ke státům, které v budoucnu přistoupí k Evropské unii, nebo dalším státům budou soudy informovány sdělením ve Sbírce instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti.

(2) Pokud právní řád jiného členského státu neumožňuje, nebo omezuje aplikaci ustanovení o evropském zatýkáčím rozkazu (např. z důvodu zrušení předmětné právní úpravy příslušným orgánem kontroly ústavnosti), informuje o této skutečnosti ministerstvo sdělením ve Sbírce instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti s uvedením důvodu a data, od kterého není možné ustanovení o evropském zatýkáčím rozkazu ve vztahu k tomuto členskému státu aplikovat. Stejným způsobem informuje o případném obnovení aplikace ustanovení o evropském zatýkáčím rozkazu ve vztahu k tomuto členskému státu.

(3) Vyžádání osob na základě evropského zatýkáčím rozkazu je možné pouze z metropolitních území členských států. Ve vztahu k územím, za jejichž zahraniční vztahy jednotlivé členské státy odpovídají (zámořská a závislá území), se uplatní postup podle příslušných mezinárodních smluv o vydávání nebo postup bez smluvního základu podle ustanovení právního řádu České republiky. Informace o tom, co se rozumí metropolitním územím jednotlivých členských států nebo jaký režim se uplatní při vyžádání osoby ze zámořských a závislých území členských států podá na žádost soudu ministerstvo.

(4) Ustanovení oddílu třetího hlavy dvacáté páté trestního řádu se v souladu s čl. II odst. 2 zákona č. 539/2004 Sb. ve znění čl. VIII zákona č. 253/2006 Sb. nepoužijí na předání občana ČR z ČR do jiného členského státu, pokud spáchal trestný čin před 1. listopadem 2004.

(5) Francie jako předávající stát aplikuje postupy předávání na základě evropského zatýkáčím rozkazu na jednání spáchaná od 1. listopadu 1993.

(6) Itálie a Slovinsko jako předávající státy aplikují postupy předávání na základě evropského zatýkáčím rozkazu na jednání spáchaná od 7. srpna 2002.

(7) Lucembursko a Rakousko jako předávající státy aplikují postupy předávání na základě evropského zatýkáčím rozkazu na jednání spáchaná od 8. srpna 2002.

(8) Kypr jako předávající stát aplikuje postupy předávání na základě evropského zatýkáčím rozkazu ve vztahu ke svým občanům na jednání spáchaná od 2. května 2004.

§ 10

Zvláštní ustanovení týkající se Rakouska

(1) Až do 31. prosince 2008 Rakouská republika nebude předávat rakouské občany na základě evropského zatýkáčím rozkazu bez jejich vlastního souhlasu.

(2) Od 1. ledna 2009 bude Rakouská republika předávat rakouské občany na základě evropského zatýkáčím rozkazu, kromě případů, kdy je žádáno o předání rakouského občana

a) k výkonu trestu;

b) pro trestné činy podléhající pravomoci rakouských orgánů,

c) pro trestné činy spáchané mimo území vyžadujícího členského státu.

§ 11

Pořízení záznamu v Schengenském informačním systému

Záznam v Schengenském informačním systému pořídí na základě zaslání evropského zatýkáčím rozkazu SIRENE (§ 405 odst. 5 trestního řádu, § 16). Ustanovení § 404a trestního řádu se v plném rozsahu uplatní teprve po připojení České republiky k pokročilejší verzi Schengenského informačního systému. O této skutečnosti budou soudy informovány sdělením ve Sbírce instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti. Do té doby bude třeba do členského státu zasílat, resp. od členského státu vyžadovat zaslání originálu evropského zatýkáčím rozkazu.

Díl druhý

Předání z jiného členského státu do České republiky

§ 12

Právní úprava

Základní vnitrostátní právní úprava je obsažena v ustanoveních § 403 až § 407 trestního řádu.

³⁾ Rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (2002/584/SVV); text rámcového rozhodnutí byl publikován v Úředním věstníku Evropské unie pod č. L 190, 18. 7. 2002.

Evropský zatykáací rozkaz

§ 13

Nezbytným podkladem pro vydání evropského zatykáacího rozkazu je již existující vykonatelný rozsudek, příkaz k zatčení podle § 69 trestního řádu, mezinárodní zatykáací rozkaz podle § 384 trestního řádu nebo vykonatelné rozhodnutí s tímž účinkem (např. příkaz k dodání do výkonu trestu podle § 321 odst. 3 trestního řádu). S ohledem na odstranění kontrol na pozemních hranicích je vhodné vydat evropský zatykáací rozkaz spolu s výše uvedenými rozhodnutími ihned (zejména v případě, že se jedná o cizince, osoby z příhraničních oblastí nebo osoby s častým pohybem v cizině), nebo poté, co pátrání policejních orgánů nevedlo k zadržení osoby v České republice v krátké době. Není-li místo pobytu osoby v cizině známo, je vhodné vydat zároveň také mezinárodní zatykáací rozkaz, aby tak bylo možno vyhlásit pátrání po osobě na území členských států i mimo ně. Je-li osobě třeba pouze doručit písemnost v trestním řízení, postupuje se podle § 427 odst. 5 trestního řádu a § 33.

§ 14

Náležitosti evropského zatykáacího rozkazu

(1) Náležitosti evropského zatykáacího rozkazu stanoví § 405 odst. 2 a 3 trestního řádu. Evropský zatykáací rozkaz je zvláštním druhem rozhodnutí, a soud jej proto nevydává ve formě usnesení nebo opatření. Písemné vyhotovení evropského zatykáacího rozkazu soud vypracuje na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 1.

(2) Pokud je znakem skutkové podstaty trestného činu výše škody, uvede soud v evropském zatykáacím rozkazu (v části e) vzoru) také znění § 89 odst. 11 trestního zákona. Znění ustanovení § 67a a § 68a trestního zákona soud v evropském zatykáacím rozkazu uvede pouze v případě, že jejich aplikace připadá vzhledem k právní kvalifikaci skutku v úvahu.

(3) V případě vyžádání odsouzeného z jiného členského státu k výkonu trestu nebo ochranného opatření nepřikládá soud k evropskému zatykáacím rozkazu stejnopis rozsudku s doložkou právní moci a případně rozhodnutí soudu druhého stupně. Tato rozhodnutí soud zašle příslušnému orgánu vykonávajícího členského státu na jeho výslovnou žádost dodatečně.

(4) Velká Británie požaduje, aby byl jak pro účely vyžádání k trestnímu stíhání, tak pro účely vyžádání k výkonu trestu odnětí svobody použit zvláštní formulář evropského zatykáacího rozkazu. Vzory obou formulářů v českém a anglickém znění jsou ke stažení na extranetových stránkách ministerstva (<http://extranet01.servis.justice.cz/>).

(5) Irsko požaduje, aby v případě vyžádání osoby k výkonu trestu odnětí svobody uloženého v řízení proti uprchlému bylo k formuláři evropského zatykáacího rozkazu (příloha č. 1) připojeno prohlášení. Vzor prohlášení v českém a anglickém znění je ke stažení na extranetových stránkách ministerstva (<http://extranet01.servis.justice.cz/>).

§ 15

Překlady

(1) Evropský zatykáací rozkaz soud opatří úředním překladem do úředního jazyka členského státu, na jehož území se má osoba zdržovat, příp. do jiného jazyka, v němž je tento členský stát ochoten evropský zatykáací rozkaz přijmout. Jazyky, v nichž jednotlivé členské státy přijímají

evropský zatykáací rozkaz, jsou uvedeny v příloze č. 2. Pokud není v době vydání evropského zatykáacího rozkazu místo pobytu obviněného známo, opatří soud evropský zatykáací rozkaz úředním překladem do angličtiny.

(2) Na základě příslušných ustanovení dvoustranných smluv a oznámení České republiky generálnímu tajemníkovi Rady Evropy učiněného v souladu s čl. 28 odst. 3 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 (§ 8 odst. 2) ve vztahu k Rakousku a Slovensku není třeba opatřovat evropský zatykáací rozkaz a případné dodatkové informace překladem.

(3) Vzory evropského zatykáacího rozkazu v jednotlivých úředních jazycích Evropské unie jsou ke stažení na extranetových stránkách ministerstva (<http://extranet01.servis.justice.cz/>).

§ 16

Zaslání evropského zatykáacího rozkazu

(1) Neprodleně po vydání evropského zatykáacího rozkazu soud požádá SIRENE (kontaktní údaje § 5) o zahájení pátrání po osobě a její zatčení; jako podklad žádosti zašle jedno vyhotovení evropského zatykáacího rozkazu v českém jazyce. Překlad evropského zatykáacího rozkazu do příslušného jazyka podle § 15 soud zašle SIRENE dodatečně.

(2) Pokud je soudu známo místo pobytu osoby v jiném členském státě, zašle soud evropský zatykáací rozkaz s jeho úředním překladem, je-li překlad vyžadován, věcně a místně příslušnému orgánu předávajícího státu. Seznam orgánů oprávněných přijímat v jednotlivých členských státech evropský zatykáací rozkaz je uveden v příloze č. 3. Adresy a další kontaktní údaje těchto orgánů jsou uvedeny na extranetových stránkách ministerstva (<http://extranet01.servis.justice.cz/>). Orgány příslušné k přijetí evropského zatykáacího rozkazu a jejich kontaktní údaje lze vyhledat též v databázi „EAW Atlas“ Evropské justiční sítě v trestních věcech (http://www.ejn-crimjust.europa.eu/eaw_atlas.aspx). Soud zároveň bezodkladně zašle evropský zatykáací rozkaz SIRENE. O doručení evropského zatykáacího rozkazu soud může požádat SIRENE nebo ministerstvo, zejména nesnese-li věc odkladu, nebo pokud se při předchozím doručení vyskytly překážky. Tento postup se uplatní do doby plné aplikovatelnosti § 404a trestního řádu (§ 11).

(3) Stejnopis evropského zatykáacího rozkazu soud vždy zašle na vědomí příslušnému orgánu Policie ČR, který po obviněném pátrá na národní úrovni (dále jen „příslušný orgán Policie České republiky“), a mezinárodnímu odboru ministerstva na adresu: Ministerstvo spravedlnosti, mezinárodní odbor, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2 (§ 405 odst. 5 trestního řádu). Ministerstvu soud zašle evropský zatykáací rozkaz společně s překladem do příslušného jazyka podle § 15.

(4) Při zaslání dodatkových informací, které předávající členský stát požaduje pro účely rozhodnutí o evropském zatykáacím rozkazu, soud postupuje obdobně podle odstavce 2.

§ 17

O pozbytí platnosti evropského zatykáacího rozkazu podle § 405 odst. 6 za použití § 384 odst. 5 b) a c) trestního řádu soud informuje neprodleně SIRENE, ve lhůtě 14 dnů pak příslušný orgán Policie České republiky a ministerstvo. O zrušení evropského zatykáacího rozkazu podle § 405 odst. 6 trestního řádu za použití § 384 odst. 6 trestního řádu soud

informuje neprodleně všechny výše uvedené orgány.

§ 18

Výslech nebo dočasné převzetí osoby z jiného členského státu před povolením předání

(1) Žádost o výslech nebo dočasné převzetí předávané osoby podle § 407 odst. 1 trestního řádu soud zašle příslušnému orgánu předávajícího státu postupem podle § 16 odst. 2. Je-li třeba při výslechu předávané osoby zajistit účast třetích osob (např. obhájce, policejního orgánu, státního zástupce), soud takovou skutečnost v žádosti uvede.

(2) Ve stanoveném termínu soud zajistí navrácení dočasně předané osoby zpět orgánům předávajícího státu. Na postup při realizaci převzetí a navrácení dočasně předané osoby se přiměřeně použijí § 19 a § 20.

Postup po rozhodnutí předávajícího členského státu

§ 19

(1) Pokud bylo předání povoleno, soud požádá SIRENE o sjednání termínu a dalších podrobností převzetí předávané osoby policejními orgány.

(2) O zaslání pravomocného odsuzujícího rozsudku předávajícímu členskému státu podle § 405 odst. 6 trestního řádu soud neprodleně informuje ministerstvo; současně připojí opis rozsudku. Na žádost ministerstva soud poskytne potřebnou součinnost při realizaci předání odsouzeného k výkonu trestu do předávajícího členského státu, zejména zasláním vyžádaných listin a informací z trestního spisu.

§ 20

Průvoz

(1) Pokud má být eskorta předávané osoby z předávajícího členského státu do České republiky realizována přes území jiného členského státu, zašle soud příslušnému orgánu tohoto třetího členského státu žádost o průvoz společně s překladem žádosti do jazyka, v němž tento členský stát přijímá evropský zatýkací rozkaz. Seznam orgánů, které v jednotlivých členských státech přijímají žádost o průvoz, je uveden v příloze č. 4. Adresy a další kontaktní údaje těchto orgánů jsou uvedeny na extranetových stránkách ministerstva (<http://extranet01.servis.justice.cz/>). Žádost o průvoz se nezasílá, pokud se eskorta předávané osoby realizuje letecky bez plánovaného mezipřistání na území jiného členského státu.

(2) Žádost o průvoz musí obsahovat:

- a) informace o totožnosti a státní příslušnosti předávané osoby,
- b) informaci o vydání evropského zatýkacího rozkazu,
- c) zákonné pojmenování trestného činu a
- d) vyličení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání trestného činu.

Soud sdělí informaci o povolení průvozu SIRENE.

(3) Pokud má být eskorta předávané osoby z předávajícího členského státu do České republiky realizována přes území státu, který není členským státem, požádá soud ministerstvo o zajištění povolení průvozu územím tohoto cizího státu a poskytne ministerstvu potřebnou součinnost. Zejména zašle ministerstvu stejnopis nebo ověřenou kopii evropského zatýkacího rozkazu, neučinil-li tak již podle § 405 odst. 5 trestního řádu, a pokud je to třeba, jeho pře-

klad do úředního jazyka státu, přes jehož území má být průvoz realizován, nebo do jiného jazyka, který ministerstvo určí. Ministerstvo informuje o povolení průvozu soud a SIRENE.

§ 21

(1) Po dodání předané osoby do vazby, do výkonu trestu odnětí svobody nebo do zařízení, v němž má být vykonáváno ochranné opatření spojené s omezením svobody, zašle soud ministerstvu kopii protokolu o převzetí osoby nebo kopii hlášení věznice, a to do 14 dnů od realizace předání.

(2) O výsledku výslechu předaného odsouzeného podle § 405 odst. 6 trestního řádu za použití § 388 odst. 3 trestního řádu soud informuje ministerstvo.

§ 22

Dočasné převzetí osoby z jiného členského státu po povolení předání

(1) Pokud bylo předání povoleno, avšak jeho realizace byla předávajícím členským státem odložena z důvodu trestního stíhání předávané osoby nebo výkonu trestu předávanou osobou v tomto státě, může soud požádat předávající členský stát, aby osobu dočasně předal do České republiky za účelem provedení procesních úkonů trestního stíhání.

(2) Na žádost o dočasné předání předávané osoby, jakož i její navrácení se použije ustanovení § 18.

§ 23

Zásada speciality

(1) Kopii protokolu, v němž je zaznamenáno prohlášení předané osoby o vzdání se práva na uplatnění zásady speciality podle § 406 odst. 1 písm. e) trestního řádu, jakož i vyrozumění předávajícího členského státu o tom, že předaná osoba se vzdala práva na uplatnění zásady speciality (§ 406 odst. 1 písm. d) trestního řádu), zašle soud ministerstvu.

(2) V žádosti podle § 406 odst. 3 trestního řádu, aby předávající členský stát dal souhlas s trestním stíháním předané osoby pro jiné trestné činy spáchané před předáním, než ty, pro které bylo předání povoleno, soud uvede údaje podle § 405 odst. 2 písm. a), b), d) až f), odst. 3 a 4 trestního řádu. Ustanovení § 14 až § 16 platí přiměřeně.

Díl třetí

Předání z České republiky do jiného členského státu

§ 24

Právní úprava

Základní vnitrostátní právní úprava je obsažena v ustanoveních § 403, § 404, § 408 až § 422 a § 424 trestního řádu.

§ 25

Předběžná vazba

(1) O vzetí vyžádané osoby do předběžné nebo předávací vazby, včetně uvedení údaje o datu a hodině zadržení osoby, soud bezodkladně informuje:

- a) státního zástupce, který provádí předběžné šetření,
- b) SIRENE a
- c) ministerstvo.

Sdělení soud zašle všem uvedeným orgánům bezodkladně faxem, a to bez ohledu na právní moc usnesení o vzetí do vazby. Stejně soud postupuje, rozhodl-li o propuštění osoby z předběžné nebo předávací vazby.

(2) Pokud by po propuštění z předběžné vazby nastaly okolnosti, které by odůvodňovaly opětovné vzetí předávané osoby do předběžné vazby, pokyn k obnově pátrání a zadržení osoby na území České republiky by měl dát SIRENE státní zástupce provádějící předběžné šetření a po podání návrhu na předání podle § 411 odst. 1 trestního řádu soud.

(3) O vyrozumění příslušného orgánu vyžadujícího členského státu o uvalení předběžné vazby, propuštění předávané osoby z předběžné vazby, jakož i o vyžádání zaslání evropského zatýkacího rozkazu soud požádá SIRENE.

(4) Pokud je vyžádaná osoba převedena z předběžné či předávací vazby do vyšetřovací vazby nebo do výkonu trestu odnětí svobody, oznámí soud příslušný k rozhodnutí o předání tuto skutečnost orgánům uvedeným v odstavci 1. Zároveň učiní všechna potřebná opatření k tomu, aby po propuštění z vyšetřovací vazby nebo po ukončení výkonu trestu odnětí svobody bylo možné osobu opětovně vzít do předběžné či předávací vazby tak, aby předběžná či předávací vazba bezprostředně navazovala na výkon vyšetřovací vazby nebo trestu odnětí svobody. O převedení vyžádané osoby do předběžné nebo předávací vazby po propuštění z vyšetřovací vazby či ukončení výkonu trestu odnětí svobody informuje soud orgány uvedené v odstavci 1.

§ 26

Rozhodnutí o předání

(1) O průběhu výsledku vyžádané osoby podle § 411 odst. 1 trestního řádu, o jehož provedení požádal orgán vyžadujícího členského státu, pořídí soud protokol, jehož stejnopis nebo ověřenou kopii zašle orgánu vyžadujícího státu postupem podle § 16 odst. 2. Byl-li k zachycení průběhu výsledku použit zvukový nebo obrazový záznam, zašle soud orgánu vyžadujícího členského státu společně se stejnopisem nebo ověřenou kopií protokolu o provedení výsledku také technický nosič, na němž je záznam uložen.

(2) Pokud soud pro své rozhodnutí potřebuje další informace, které mohou být poskytnuty vyžadujícím státem, vyžádá je přímo od orgánu, který vydal evropský zatýkací rozkaz. O zajištění dodatkových informací od vyžadujícího státu může soud požádat SIRENE nebo ministerstvo. Pro doručení dodatkové informace může soud stanovit přiměřenou lhůtu.

(3) Pokud se vyžádaná osoba již nezdržuje na území České republiky, soud nerozhoduje o předání, ale návrh státního zástupce podaný podle § 411 odst. 1 trestního řádu zamítne (srov. č. 26/1996 Sb. rozh. tr.). O rozhodnutí soud neprodleně informuje orgány uvedené v § 25 odst. 1.

(4) Ve výroku usnesení podle § 411 odst. 1 trestního řádu soud popíše skutek, pro který je o předání žádáno, tak, aby nebyl zaměnitelný s jiným skutkem; uvedení zákonného pojmenování trestného činu a příslušných právních ustanovení nebo uvedení odkazu na evropský zatýkací rozkaz není postačující (srov. č. 54/1995 Sb. rozh. tr.). Při rozhodování o předání podle § 411 odst. 1 trestního řádu soud vždy rozhodne o celém skutku nebo

všech skutcích tak, jak jsou popsány v evropském zatýkacím rozkazu. Pokud soud vysloví, že vyžádaná osoba bude předána jen pro určité části skutku (např. jen pro některé dílčí útoky v případě pokračujícího trestného činu) nebo pro některé ze skutků popsanych v evropském zatýkacím rozkazu, rozhodne zároveň, že pro zbývající část skutku či pro zbývající skutky osoba předána nebude. Pokud je podmínkou rozhodnutí o předání vyžádané osoby ujištění poskytnuté vyžadujícím státem podle ustanovení § 411 odst. 7 trestního řádu nebo § 411 odst. 8 trestního řádu, cituje soud toto ujištění ve výroku rozhodnutí o předání (srov. č. 11/1996 Sb. rozh. tr.).

(5) Zamítl-li soud předání občana České republiky nebo osoby s trvalým pobytem na území České republiky podle § 411 odst. 7 trestního řádu, postoupí věc v souladu s § 8 odst. 1 větou druhou trestního řádu příslušnému státnímu zastupitelství k postupu podle § 2 odst. 3 trestního řádu, § 20 odst. 1 trestního zákona.

(6) O nedodržení lhůt pro rozhodnutí o předání podle evropského zatýkacího rozkazu, jakož i o důvodech takového postupu, soud informuje národního člena České republiky v Evropské jednotce pro soudní spolupráci (Eurojust; <http://www.eurojust.eu.int>) na adrese EUROJUST, National Member for the Czech Republic, Maanweg 174, 2516 AB The Hague, The Netherlands. Vyrozumění soud zašle na vědomí též mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství na adrese Jezuitská 4, 660 55 Brno, fax: 542512414, ministerstvu a SIRENE.

§ 27

Rozhodnutí o odložení předání nebo o dočasném předání vyžádané osoby

(1) O odložení předání vyžádané osoby, jakož i o dočasném předání osoby do vyžadujícího státu, rozhoduje soud současně s povolením předání jedním rozhodnutím (§ 411 odst. 9 a 10 trestního řádu). V rozhodnutí o dočasném předání vyžádané osoby do vyžadujícího státu podle § 411 odst. 10 trestního řádu soud uvede datum, k němuž musí být osoba nejpozději navrátna do České republiky.

(2) Pokud soud rozhodl o odložení předání vyžádané osoby podle § 411 odst. 9 trestního řádu, oznámí tuto skutečnost státnímu zastupitelství nebo soudu, který v České republice vede trestní řízení proti vyžádané osobě, nebo soudu, na základě jehož rozsudku vyžádaná osoba v České republice vykonává trest odnětí svobody. Tyto orgány pak ve vzájemné součinnosti postupují přiměřeně podle § 25 odst. 4.

§ 28

Souběh evropských zatýkacích rozkazů

Pokud o předání osoby žádá současně více členských států, posuzuje soud podmínky povolení předání u každého evropského zatýkacího rozkazu samostatně. Soud může požádat o stanovisko Eurojust (§ 26 odst. 6). Soud může rozhodnout jedním usnesením o všech evropských zatýkacích rozkazech, nebo může rozhodnout o předání na základě každého z evropských zatýkacích rozkazů samostatně. Povolit předání vyžádané osoby lze pouze do jednoho z členských států. Předání vyžádané osoby do ostatních členských států soud zamítne. O souběh evropských zatýkacích rozkazů se nejedná, žádá-li o předání osoby současně více příslušných orgánů téhož členského státu.

§ 29

Souběh evropského zatýkacího rozkazu se žádostí o vydání

(1) Po právní moci rozhodnutí o přípustnosti vydání podle § 397 odst. 1 trestního řádu a rozhodnutí o předání podle § 411 odst. 1 trestního řádu soud předloží spis bez zbytečných odkladů ministerstvu. Rozhodl-li soud, že vydání není přípustné, nebo že se návrh státního zástupce na vyslovení přípustnosti nebo nepřípustnosti vydání zamítá (§ 26 odst. 3), informuje o svém rozhodnutí ministerstvo.

(2) Ministerstvo vyrozumí soud bezodkladně o rozhodnutí ministra spravedlnosti, zda bude vykonán evropský zatýkací rozkaz nebo vyhověno žádosti o vydání. Po vyrozumění soud informuje o takovém rozhodnutí přímo nebo prostřednictvím SIRENE příslušný orgán vyžadujícího členského státu.

(3) Jestliže ministr spravedlnosti rozhodl o přednostním vykonání evropského zatýkacího rozkazu, postupuje soud po doručení vyrozumění o rozhodnutí ministra spravedlnosti uvedeného v odstavci 2 přiměřeně podle ustanovení § 30, nebo § 27 odst. 2 v případě odložení předání.

(4) Jestliže ministr spravedlnosti rozhodl o přednostním vyhovění žádosti o vydání, soud po doručení vyrozumění o rozhodnutí ministra uvedeného v odstavci 2 nejprve zruší rozhodnutí o povolení předání vyžádané osoby na základě evropského zatýkacího rozkazu (§ 420 odst. 5 trestního řádu). Vydání a s tím související úkony zařídí předseda senátu soudu, jenž rozhodl o přípustnosti vydání (§ 399 odst. 4 trestního řádu), na základě pokynu ministerstva, které určí datum, hodinu a hraniční přechod.

§ 30

Postup po povolení předání

(1) Jakmile usnesení podle § 411 odst. 1 trestního řádu nabude právní moci, soud, který ve věci rozhodoval v posledním stupni, o svém rozhodnutí bezodkladně vyrozumí příslušný orgán vyžadujícího státu, SIRENE a ministerstvo. Usnesení zašle soud SIRENE a ministerstvu dodatečně. Tyto orgány soud informuje také o tom, že se vyžádaná osoba vzdala práva na uplatnění zásady speciality ve smyslu § 413 odst. 1 trestního řádu. Sdělení pro orgán vyžadujícího státu není třeba překládat. Rozhodl-li soud o povolení předání vyžádané osoby, požádá současně s oznámením svého rozhodnutí SIRENE, aby s vyžadujícím členským státem sjedнала datum, čas a místo předání vyžádané osoby orgánům vyžadujícího členského státu. Stejným způsobem postupuje soud při realizaci návratu vyžádané osoby zpět do České republiky po jejím dočasném předání do vyžadujícího státu podle § 411 odst. 10 trestního řádu.

(2) Protokol o předání vyžádané osoby do vyžadujícího státu zašle soud na vědomí ministerstvu. O odložení předání vyžádané osoby z humanitárních důvodů (§ 416 odst. 4 trestního řádu) soud informuje ministerstvo a SIRENE. Stejně soud postupuje v případě, že rozhodne o propuštění vyžádané osoby z vazby podle § 416 odst. 5 trestního řádu.

§ 31

Rozšíření předání na jiný trestný čin a souhlas s předáním nebo vydáním do dalšího státu (§ 418 trestního řádu)

(1) Požádá-li vyžadující členský stát o udělení souhlasu s rozšířením předání na jiný trestný čin spáchaný vyžáda-

nou osobou před předáním nebo souhlasu s předáním či vydáním vyžádané osoby do dalšího členského státu nebo třetího státu, soud rozhodne o takové žádosti po skončení předběžného šetření na návrh státního zástupce.

(2) Na postup při rozhodování o rozšíření předání se přiměřeně použijí ustanovení § 26 až 30.

(3) Protokol nebo úřední záznam s vyjádřením vyžádané osoby k této žádosti soud vyžaduje vždy, pokud vyžádanou osobou je občan České republiky nebo osoba s trvalým pobytem v České republice. V ostatních případech je na zvážení soudu, zda si takový protokol nebo úřední záznam vyžádá.

HLAVA III**PRÁVNÍ POMOC V UŽŠÍM SMYSLU**

§ 32

Právní úprava

(1) Základní vnitrostátní právní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 odst. 1, § 425 až § 445 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mnohostrannými mezinárodními smlouvami upravujícími vzájemnou právní pomoc v užším smyslu mezi členskými státy jsou:

- a) Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.);
- b) Dodatkový protokol ze 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 31/1997 Sb.);
- c) Druhý dodatkový protokol z 8. listopadu 2001 k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 48/2006 Sb. m. s.);
- d) Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii (č. 55/2006 Sb. m. s.);
- e) Protokol k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaný Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii (č. 56/2006 Sb. m. s.);
- f) Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci vynosů ze zločinu z 8. listopadu 1990 (č. 33/1997 Sb.);
- g) Schengenská prováděcí úmluva (§ 4).

(3) Při vyžadování a poskytování právní pomoci ve věcech trestních v užším smyslu ve vztahu ke státům zapojeným do užší schengenské spolupráce (§ 4 odst. 4) dbá soud následující zvláštní právní úpravy obsažené v Schengenské prováděcí úmluvě:

- a) informace získané v rámci policejní spolupráce lze v České republice použít jako důkazní prostředky pouze se souhlasem příslušného soudního orgánu dožádané strany (čl. 39 odst. 2 Schengenské prováděcí úmluvy);
- b) předat a použít informace nebo důkazní prostředky získané od dožádaného státu k jinému vyšetřování, trestnímu stíhání nebo řízení, než které je uvedeno v žádosti o právní pomoc, lze pouze s předchozím souhlasem dožádaného státu (čl. 50 odst. 3 Schengenské prováděcí úmluvy);
- c) při poskytování právní pomoci týkající se daňových trestných činů je možné pomoc odmítnout, je-li částka daňového nedoplatku nebo nezaplacené daně nižší než 25 000 EUR; stejně lze postupovat, je-li hodnota zboží

dovezeného nebo vyvezeného bez povolení nižší než 100 000 EUR (čl. 50 odst. 4 Schengenské prováděcí úmluvy);

- d) vyřízení žádosti o právní pomoc při prohlídce a zabavení lze podřizovat pouze podmínkám stanoveným v čl. 51 Schengenské prováděcí úmluvy;
- e) podle Schengenské prováděcí úmluvy lze zasílat osobám nacházejícím se na území států zapojených do užší schengenské spolupráce písemnosti přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk (čl. 52 odst. 1 Schengenské prováděcí úmluvy); existuje-li předpoklad, že adresát nerozumí jazyku, ve kterém je písemnost sepsána, je nutné písemnost zaslat s překladem do úředního jazyka státu, na jehož území se adresát nachází; pokud je soudu známo, že adresát rozumí pouze jinému jazyku, musí být doručovaná písemnost nebo její důležité části přeloženy do tohoto jiného jazyka (čl. 52 odst. 2 Schengenské prováděcí úmluvy);
- f) justiční orgány si mohou žádosti o právní pomoc předávat přímo (čl. 53 odst. 1 Schengenské prováděcí úmluvy).

§ 33

Pátrání po osobách za účelem doručení písemnosti

Je-li pro účely doručení písemnosti v trestním řízení osobě v cizím státě třeba pátrat po místě pobytu této osoby, lze pro tyto účely využít též Schengenského informačního systému. Žádost o pořízení záznamu v Schengenském informačním systému (§ 427 odst. 5 trestního řádu) se adresuje místně příslušnému útvaru služby kriminální policie a vyšetřování.

HLAVA IV

VÝKON ROZHODNUTÍ

§ 34

Ve vztahu ke státům zapojeným do užší schengenské spolupráce (§ 4 odst. 4) lze výkon rozsudku předat či převzít rovněž za podmínek stanovených v čl. 68 a 69 Schengenské prováděcí úmluvy. Souhlas odsouzeného není podmínkou předání výkonu rozsudku.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 35

Změna publikační instrukce

V § 2 odst. 4 písm. d) instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 12. prosince 1999, o postupu při vypracování vnitřních předpisů a o Sbírci instrukcí a sdělení Minister-

stva spravedlnosti (publikační instrukce), č. j. 789/99-L, uveřejněné pod č. 4/1999 Sbírkou instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti, se:

1. před slovo „výhradách“ doplňují slova „smluvních stranách nejdůležitějších mnohostranných smluv“;
2. za slovo „spolupráce“ doplňují slova „jakož i o dalších skutečnostech podstatných pro praktické provádění takové spolupráce, pokud tak stanoví zvláštní předpis a“.

§ 36

Změna vnitřního a kancelářského řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy

Bod III přílohy č. 5 k instrukci Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. prosince 2001, č. j. 505/2001-Org, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, uveřejněné pod č. 1/2002 Sbírkou instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti, zní:

„Trestní list pro mezinárodní výměnu

O každé osobě, pravomocně odsouzené, která je cizím státním příslušníkem státu, který není členem Evropské unie, vyplní soud prvního stupně vedle trestního listu podle oddílu I do 30 dnů po právní moci rozsudku i „trestní list pro mezinárodní výměnu“ a v téže lhůtě jej zašle ministerstvu - mezinárodnímu odboru. Trestní list pro mezinárodní výměnu o každé pravomocně odsouzené osobě, která je cizím státním příslušníkem členského státu EU, zašle soud Rejstříku trestů. Pracovník, který list podle předtisku vyplní, podepíše se v pravém dolním rohu a dole uprostřed připojí otisk kulatého úředního razítka soudu. Předtisk „V Praze dne“ ponechá nevyplněný. Vzory tohoto trestního listu mají v zásobě krajské soudy, od nichž si je okresní soudy v případě potřeby vyžádají.“

§ 37

Vzory evropského zatýkacího rozkazu, seznam jazyků, v nichž jednotlivé členské státy přijímají evropský zatýkací rozkaz, jakož i seznamy orgánů uvedených v přílohách č. 1 až 5 lze doplňovat a měnit sdělením ve Sbírci instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti.

§ 38

Zrušuje se instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 30. prosince 2004, č. j. 66/2004-MO-J/89, o postupu soudů ve styku se členskými státy Evropské unie ve věcech trestních, uveřejněná v části 4 Sbírkou instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti ČR pod č. 18/2005.

§ 39

Tato instrukce nabývá účinnosti dne 1. září 2007.

ministr spravedlnosti
JUDr. Jiří Pospíšil v. r.

PŘÍLOHY

**k instrukci Ministerstva spravedlnosti
ze dne 24. srpna 2007, č. j. 66/2004-MO-J/155,
o postupu soudů ve styku se členskými státy Evropské unie
ve věcech trestních**

Příloha č. 1

EVROPSKÝ ZATÝKACÍ ROZKAZ

Tento zatýkací rozkaz byl vydán příslušným justičním orgánem. Žádám, aby níže uvedená osoba byla zatčena a předána za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením svobody.

a) Údaje o totožnosti vyžádané osoby:

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné příjmení:

Případné přezdívký:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Datum narození:

Místo narození:

Adresa místa trvalého pobytu nebo známého místa pobytu:

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým vyžádaná osoba rozumí (pokud jsou známy):

.....

Zvláštní znamení/popis vyžádané osoby:

.....

Fotografie a otisky prstů vyžádané osoby, jsou-li k dispozici a lze-li je předat, nebo kontaktní údaje osoby, která má být kontaktována za účelem získání těchto informací nebo profilu DNA (jsou-li tyto důkazy k dispozici, ale nebyly přiloženy).

b) Rozhodnutí, na němž je zatýkací rozkaz založen:

1. Zatýkací rozkaz nebo soudní rozhodnutí se stejným účinkem:

Druh:

2. Vykonatelný rozsudek:

.....

Spisová značka:

c) Údaje o délce trestu:

1. Horní hranice sazby trestu odnětí svobody nebo délka ochranného opatření spojeného s omezením svobody, které lze uložit za trestný čin (trestné činy):

.....

.....

2. Délka uloženého trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením svobody:

 Zbývající část trestu, která má být vykonána:

d) Rozhodnutí vynesené v nepřítomnosti vyžádané osoby a:

- dotyčná osoba byla osobně předvolána nebo jinak vyzooměna o dni a místu konání jednání, které vedlo k rozhodnutí vynesnému v její nepřítomnosti,
 nebo
- dotyčná osoba nebyla osobně předvolána ani jinak vyzooměna o dni a místu konání jednání, které vedlo k rozhodnutí vydanému v její nepřítomnosti, ale po předání má tyto právní záruky (tyto záruky lze poskytnout předem)

Uved'te bližší údaje o právních zárukách

e) Trestné činy:
 Tento zatýkací rozkaz se vztahuje na celkový počet: trestných činů.
 Popis okolností, za kterých byly trestný čin nebo trestné činy spáchány, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestných činech:

 Povaha a právní kvalifikace trestného činu a použitelná ustanovení právních předpisů:

 I. Pokud to přichází v úvahu, zaškrtněte jeden popřípadě více z následujících trestných jednání, za které lze ve vystavujícím členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s omezením svobody s horní hranicí sazby nejméně tří let, ve smyslu práva vystavujícího členského státu:

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní zneužívání dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,

- legalizace výnosů z trestné činnosti,
- padělání měny,
- počítačová trestná činnost,
- trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými živočišnými a rostlinnými druhy a jejich plemeny a odrůdami,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- vražda, těžká újma na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvodná jednání,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormony a jinými růstovými stimulanty,
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- žhářství,
- trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

II. Úplný popis trestného činu nebo trestných činů, které nespádají pod případy uvedené v oddíle I:

.....

.....

.....

.....

f) Ostatní okolnosti související s případem (nepovinné údaje):

(Poznámka: Tato část se může týkat poznámek o extraterritorialitě, přerušení nebo stavění promlčecí doby a jiných následcích trestného činu)

.....

.....

g) Zatýkáci rozkaz se vztahuje i na zabavení a předání věcí, které mohou popřípadě sloužit jako důkaz:

Tento zatýkáci rozkaz se vztahuje rovněž na zabavení a předání věcí, které vyžádaná osoba získala trestným činem:

Popis věci a místo, kde se věc nachází, pokud jsou známy:

.....

.....

.....

- h) Trestný čin nebo trestné činy, na základě kterých byl tento zatýkácí rozkaz vydán, lze potrestat trestem odnětí svobody na doživotí nebo ochranným opatřením spojeným s omezením svobody na doživotí,
- nebo vedly k takovému trestu nebo opatření:
- právní řád vystavujícího členského státu umožňuje přezkoumat uložený trest nebo opatření na žádost nebo nejméně po 20 letech za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření,
- nebo
- právní řád vystavujícího členského státu umožňuje udělit milost, která může být osobě udělena na základě práva nebo praxe vystavujícího členského státu, za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření.

- i) Justiční orgán, který vydal zatýkácí rozkaz:
- Úřední název:
- Jméno soudce:
-
- Postavení (titul/slужеbní postavení):
-
- Spisová značka:
- Adresa:
-
- Tel.: (číslo země) (národní směrové číslo) (...)
- Fax: (číslo země) (národní směrové číslo) (...)
- E-mail:
- Kontaktní údaje osoby, která může učinit potřebná praktická opatření ohledně předání:
-

Je-li za doručení a administrativní převzetí evropských zatýkácích rozkazů zodpovědný ústřední orgán:

Název ústředního orgánu:

.....

Popřípadě kontaktní osoba (titul/slужеbní postavení a jméno):

.....

Adresa:

.....

Tel.: (číslo země) (národní směrové číslo) (...)

.....

Fax: (číslo země) (národní směrové číslo) (...)

E-mail:

Podpis vystavujícího justičního orgánu nebo jeho zástupce:

.....

Jméno:

Postavení (titul/slужеbní postavení):

Datum:

Úřední razítko

Příloha č. 2

**JAZYKY, V NICHŽ JEDNOTLIVÉ ČLENSKÉ STÁTY
PŘIJÍMAJÍ EVROPSKÝ ZATÝKACÍ ROZKAZ**

Členský stát	Úřední jazyk	Jiný jazyk
Belgie	francouzština, němčina, nizozemština	-
Bulharsko	bulharština	-
Dánsko	dánština	angličtina, švédština
Estonsko	estonština	angličtina
Finsko	finština, švédština	angličtina
Francie	francouzština	-
Irsko	angličtina, irština	-
Itálie	italština	-
Kypr	řečtina, turečtina	angličtina
Litva	litevština	angličtina
Lotyšsko	lotyština	angličtina
Lucembursko	lucemburština, francouzština, němčina	angličtina
Maďarsko	maďarština	angličtina, francouzština, němčina ⁴⁾
Malta	maltština, angličtina	-
Německo	němčina	kterýkoli úřední jazyk Evropské unie ⁵⁾
Nizozemí	nizozemština, fríština	angličtina
Polsko	polština	-
Portugalsko	portugalština	-
Rakousko	němčina	čeština
Rumunsko	rumunština, angličtina, francouzština	-
Řecko	řečtina	-
Slovensko	slovenština	čeština
Slovinsko	slovinština	-
Španělsko	španělština	-
Švédsko	švédština	angličtina, dánština, norština
Velká Británie	angličtina	-

⁴⁾ ve vztahu k členským státům, které přijímají evropské zatýkací rozkazy i v jiném než vlastním úředním jazyce.

⁵⁾ ve vztahu k členským státům, které přijímají evropské zatýkací rozkazy vydané německými soudy v němčině.

Příloha č. 3

ORGÁNY PŘÍSLUŠNÉ K PŘIJETÍ EVROPSKÉHO ZATÝKACÍHO ROZKAZU

Belgie	prokuratura při soudu 1. stupně příslušná podle místa, kde byla osoba zadržena, nebo kde se zdržuje
Bulharsko	příslušný obvodní soud
Dánsko	ministerstvo spravedlnosti
Estonsko	ministerstvo spravedlnosti v naléhavých případech mimo pracovní dobu lze kontaktovat estonskou národní ústřednu Interpolu
Finsko	okresní prokuratura při okresním soudu v Helsinkách, Kuopio, Oulu nebo Tampere; ve zvláštních případech může být příslušná i jiná prokuratura
Francie	prokuratura (<i>procureur général</i>) při odvolacím soudu příslušném podle místa zadržení nebo místa bydliště
Irsko	ministr pro spravedlnost, rovnost a právní reformu
Itálie	ministerstvo spravedlnosti
Kypr	ministerstvo spravedlnosti a veřejného pořádku
Litva	generální prokuratura
Lotyšsko	generální prokuratura
Lucembursko	prokuratura příslušná podle místa zadržení osoby
Maďarsko	ministerstvo spravedlnosti, obor mezinárodního trestního práva
Malta	generální prokuratura
Nizozemí	Amsterdamská okresní prokuratura
Německo	spolkové ministerstvo SRN a zemská ministerstva jednotlivých spolkových zemí Ta jsou však oprávněna přenést tuto pravomoc na státní zastupitelství při zemských soudech (<i>Staatsanwaltschaften bei den Landgerichten</i>) nebo na zemské soudy (<i>Landgerichte</i>). V případě zatčení hledané osoby na území Spolkové republiky Německo bude soud členského státu, který vydal evropský zatýkací rozkaz, informován o tom, který orgán je ve Spolkové republice Německo příslušný k přijetí evropského zatýkacího rozkazu, včetně kontaktních údajů na tento orgán.
Polsko	místně příslušná obvodní prokuratura není-li místo pobytu známé, Národní prokuratura při ministerstvu spravedlnosti
Portugalsko	prokuratura při trestní sekci odvolacího soudu příslušného podle místa pobytu osoby
Rakousko	místně příslušný zemský soud
Rumunsko	odvolací soud, v jehož obvodu byla hledaná osoba lokalizována
Řecko	místně příslušný veřejný žalobce při odvolacím soudu, v jehož obvodu byla hledaná osoba lokalizována nebo veřejný žalobce Odvolacího soudu v Aténách, není-li pobyt hledané osoby znám
Slovensko	místně příslušná krajská prokuratura
Slovinsko	místně příslušný okresní soud
Španělsko	ústřední vyšetřující soud Národního soudního dvora
Švédsko	mezinárodní komora (oddělení) místně příslušné okresní prokuratury
Velká Británie	pro Spojené království - Úřad pro boj se závažným organizovaným zločinem pro Skotsko - Skotská korunní prokuratura

Příloha č. 4

ORGÁNY PŘÍSLUŠNÉ K PŘIJETÍ ŽÁDOSTI O POVOLENÍ PRŮVOZU

Členský stát	Orgán
Belgie	ministerstvo spravedlnosti
Dánsko	ministerstvo spravedlnosti
Estonsko	ministerstvo spravedlnosti
Finsko	ministerstvo spravedlnosti
Francie	ministerstvo spravedlnosti
Irsko	ministerstvo pro spravedlnost, rovnost a právní reformu
Itálie	ministerstvo spravedlnosti
Kypr	ministerstvo spravedlnosti a veřejného pořádku
Litva	generální prokuratura
Lotyšsko	generální prokuratura
Lucembursko	generální prokuratura
Maďarsko	ministerstvo spravedlnosti
Malta	policejní prezidium
Německo	státní zastupitelství při vrchním zemském soudu (Oberlandesgericht), v jehož obvodu má dojít k předání
Nizozemí	Amsterdamská okresní prokuratura
Polsko	ministerstvo spravedlnosti - generální prokuratura
Portugalsko	generální prokuratura
Rakousko	spolkové ministerstvo spravedlnosti
Rumunsko	ministerstvo spravedlnosti
Řecko	veřejný žalobce při Odvolacím soudu v Aténách
Slovensko	ministerstvo spravedlnosti
Slovinsko	ministerstvo spravedlnosti
Španělsko	ministerstvo spravedlnosti
Švédsko	Národní policejní úřad
Velká Británie	Úřad pro boj se závažným organizovaným zločinem

Příloha č. 5

ORGÁNY PŘÍSLUŠNÉ K VYDÁNÍ EVROPSKÉHO ZATÝKACÍHO ROZKAZU

Členský stát	Orgán
Belgie	vyšetřující soud - pro účely trestního stíhání prokuratura - pro účely výkonu trestu
Bulharsko	příslušný státní zástupce - u obviněných (ve fázi před zahájením trestního řízení) nebo odsouzených osob a příslušné soudy - u obžalovaných osob (ve fázi trestního řízení)
Dánsko	ministerstvo spravedlnosti
Estonsko	prokurátor - pro účely trestního stíhání ministerstvo spravedlnosti - pro účely výkonu trestu
Finsko	prokuratura - pro účely trestního stíhání Úřad pro výkon trestních sankcí (<i>Criminal Sanctions Agency</i>) - pro účely výkonu trestu
Francie	prokuratura
Irsko	okresní soud (<i>District Court</i>), obvodní trestní soud (<i>Circuit Criminal Court</i>), vrchní soud (<i>High Court</i>), zvláštní trestní soud (<i>Special Criminal Court</i>)
Itálie	soudci a soudy, před nimiž probíhá trestní řízení byl-li již uložen trest odnětí svobody, prokuratura při soudci dohlížejícím na výkon trestu
Kypr	věcně příslušný okresní soud; soud, který uložil trest nebo ochranné opatření
Litva	generální prokuratura (<i>Office of the Prosecutor General</i>) - pro účely trestního stíhání ministerstvo spravedlnosti - pro účely výkonu trestu
Lotyšsko	okresní (městský) soud
Lucembursko	vyšetřující soud - pro účely trestního stíhání generální prokurátor (<i>Procureur Général d'Etat</i>) - pro účely výkonu trestu
Maďarsko	místně a věcně příslušný soud - pro účely trestního stíhání soud příslušný pro rozhodování o výkonu trestu - pro účely výkonu trestu
Malta	soudce
Německo	spolkové ministerstvo SRN a zemská ministerstva jednotlivých spolkových zemí. Ta však jsou oprávněna přenést tuto pravomoc na státní zastupitelství při zemských soudech (<i>Staatsanwaltschaften bei der Landgerichten</i>) nebo na zemské soudy (<i>Landgerichte</i>).
Nizozemí	prokuratura
Polsko	místně příslušný obvodní soud
Portugalsko	soud, prokuratura
Rakousko	zemský soud (<i>Landesgericht</i>), oblastní soud (<i>Bezirksgericht</i>)
Rumunsko	příslušný soud - jak v případě trestního stíhání, tak při rozhodování o trestu odnětí svobody nebo ochranném opatření spojeném s odnětím osobní svobody nebo jejich výkonu
Slovensko	okresní, krajské soudy a vojenské soudy a Zvláštní soud
Slovinsko	okresní soud (<i>okrožno sodišče</i>)
Španělsko	trestní soud a soud vedoucí řízení, v němž může být rozhodnuto o omezení osobní svobody
Švédsko	prokuratura - pro účely trestního stíhání Národní policejní úřad (<i>Rikspolisstyrelsen</i>) - pro účely výkonu trestu
Velká Británie	v Anglii a Walesu - soudce okresního soudu, soudce nižšího soudu, resp. smírčí soudce (<i>District Judge, Magistrates' Court, justice of the peace</i>); soudce oprávněný vykonávat jurisdikci Korunního soudu (<i>judge entitled to exercise the jurisdiction of the Crown Court</i>) ve Skotsku - soudce šerifského soudu (<i>sheriff</i>) v Severním Irsku - smírčí soudce (<i>justice of the peace</i>); rezidentní soudce (<i>resident magistrate</i>); soudce Korunního soudu (<i>Crown Court judge</i>)

OBSAH

Část první: Obecná část	§ 1 - § 5	str. 134
Účel instrukce	§ 1	str. 134
Způsob styku s orgány Evropské unie	§ 2	str. 134
Evropská soudní síť v trestních věcech	§ 3	str. 134
Schengenská spolupráce	§ 4	str. 134
Doručování žádostí a výměna informací	§ 5	str. 135
Část druhá: Zvláštní část	§ 6 - § 34	str. 135
Hlava I: Vydávání	§ 6 - § 7	str. 135
Právní úprava	§ 6	str. 135
Předběžná vazba	§ 7	str. 135
Hlava II: Evropský zatýkací rozkaz	§ 8 - § 31	str. 136
Díl první: Obecná ustanovení	§ 8 - § 11	str. 136
Právní úprava	§ 8	str. 136
Rozsah uplatnění evropského zatýkacího rozkazu	§ 9	str. 136
Zvláštní ustanovení týkající se Rakouska	§ 10	str. 136
Pořízení záznamu v Schengenském informačním systému	§ 11	str. 136
Díl druhý: Předání z jiného členského státu do České republiky	§ 12 - § 23	str. 136
Právní úprava	§ 12	str. 136
Evropský zatýkací rozkaz	§ 13 - § 17	str. 137
Náležitosti evropského zatýkacího rozkazu	§ 14	str. 137
Překlady	§ 15	str. 137
Zaslání evropského zatýkacího rozkazu	§ 16	str. 137
Výslech a dočasné převzetí osoby z jiného členského státu před povolením předání	§ 18	str. 138
Postup po rozhodnutí předávajícího členského státu	§ 19 - § 23	str. 138
Průvoz	§ 20	str. 138
Dočasné převzetí osoby z jiného členského státu po povolení předání	§ 22	str. 138
Zásada speciality	§ 23	str. 138
Díl třetí: Předání z České republiky do jiného členského státu	§ 24 - § 31	str. 138
Právní úprava	§ 24	str. 138
Předběžná vazba	§ 25	str. 138
Rozhodnutí o předání	§ 26	str. 139
Rozhodnutí o odložení předání nebo dočasném předání vyžádané osoby	§ 27	str. 139
Souběh evropských zatýkacích rozkazů	§ 28	str. 139
Souběh evropského zatýkacího rozkazu se žádostí o vydání	§ 29	str. 140
Postup po povolení předání	§ 30	str. 140
Rozšíření předání na jiný trestný čin (§ 418 trestního řádu)	§ 31	str. 140
Hlava III: Právní pomoc v užším smyslu	§ 32 - § 33	str. 140
Právní úprava	§ 32	str. 140
Pátrání po osobách za účelem doručení písemnosti	§ 33	str. 141
Hlava IV: Výkon rozhodnutí	§ 34	str. 141
Část třetí: Závěrečná ustanovení	§ 35 - § 39	str. 141
Změna publikační instrukce	§ 35	str. 141
Změna vnitřního a kancelářského řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy	§ 36	str. 141
Přílohy		str. 143
Příloha č. 1: Vzor evropského zatýkacího rozkazu		str. 144
Příloha č. 2 Jazyky, v nichž jednotlivé členské státy přijímají evropský zatýkací rozkaz		str. 149
Příloha č. 3 Orgány příslušné k přijetí evropského zatýkacího rozkazu		str. 150
Příloha č. 4 Orgány příslušné k přijetí žádosti o povolení průvozu		str. 151
Příloha č. 5 Orgány příslušné k vydání evropského zatýkacího rozkazu		str. 152

